

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 110

din 30.05.2006

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. S.R.L. din satul,
județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava sub nr. din 13.04.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr.din 12.04.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 13.04.2006, asupra contestației depuse de **S.C. S.R.L.**, având domiciliul fiscal în comuna, satul, județul Suceava.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr.din 03.03.2006, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 03.03.2006 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma de **....lei**, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.175 și 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

Prin referatul cu propuneri de soluționare se precizează că actul de control atacat face obiectul unei sesizări penale.

I. S.C. S.R.L. prin contestația formulată susține că organele de control au făcut o gravă confuzie între termenul de „încetare

voluntară a activității”, prevăzut de O.U.G. nr. 24/1998, și termenul de „încetare a activității”.

Societatea precizează că nu și-a încetat nici un moment activitatea și că acest lucru reiese și din extrasul eliberat de Oficiul Registrului Comerțului din care rezultă starea firmei: „fuziune prin absorbție”, „certificat de înmatriculare preschimbat”.

În susținerea cauzei contestatoarea invocă prevederile art. 4 alin. 1 din Normele Metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, care prevede că „Facilitățile prevăzute de lege se acordă în baza certificatului de investitor în zona defavorizată”, și ale art. 11 din același act normativ unde se precizează că „Scutirea de la plata impozitului pe profit, prevăzută la art. 6, lit. c din ordonanță, se acordă în baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat de agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul principal al agenților economici”.

De asemenea, contestatoarea susține că din adresa nr./07.02.2006 a Agenției pentru Dezvoltare Nord Est, prin care s-a răspuns la adresa Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava, rezultă că la data de 01.02.2006 societatea **S.R.L.** era posesoarea certificatului de investitor nr. 53/20.12.1999 și că se va înainta spre avizare către Consiliul pentru Dezvoltare Regională Nord - Est propunerea de retragere a certificatului de investitor în zona defavorizată Bucovina, împreună cu facilitățile acordate, conform art. 17 din H.G. nr. 728/26.07.2001, rezultând astfel că la momentul emiterii Deciziei de impunere societatea era titulara certificatului de investitordin 20.12.1999.

Societatea susține că Agenția de Administrare Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava nu era îndreptățită să întocmească o decizie de impunere atâta timp cât **S.C S.R.L.** nu își încetase activitatea și era titulara certificatului de investitor.

De asemenea, precizează că singura autoritate îndreptățită în autorizarea ajutoarelor de stat este Consiliul Concurenței, așa cum se menționează la art. 6 din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, unde se stipulează că „orice intenție de a acorda un ajutor de stat nou sau de a modifica un ajutor de stat existent va fi notificată de către furnizorul ajutorului Consiliului Concurenței”.

În susținerea cauzei petenta invocă și prevederile art. 12 alin. 3 din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat care prevede că „Atunci când Consiliul Concurenței ia o decizie a unui ajutor de stat, acesta, în cazul în care a fost acordat, trebuie să fie anulat și recuperat de către furnizorul ajutorului sau rambursat de către beneficiar.

Contestatoarea susține ca prematură emiterea unei decizii de impunere de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, atâta timp cât nu

există o decizie de interzicere a unui ajutor de stat emisă de Consiliul Concurenței.

De asemenea, precizează că prin Nota de constatare nr. din 22.09.2005 Consiliul Concurenței - Inspectoratul de Concurență Suceava a recomandat menținerea investiției și a locurilor de muncă, conform legislației privind zonele defavorizate și a prevederilor Regulamentului de dezvoltare regională aprobat prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 55/2004.

Prin contestația formulată societatea solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal, în baza art. 185 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, întrucât punerea în executare a deciziei de impunere ar duce la intrarea în stare de faliment a firmei.

Prin contestația formulată se precizează că noii asociați ai firmei nu au avut cunoștință de existența facilităților prevăzute de O.U.G. nr. 24/1998, întrucât nu au intrat în posesia arhivei de la vechii asociați.

II. Prin Decizia de impunere nr.din 03.03.2006 și Raportul de inspecție fiscală nr.din 03.03.2006 organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava au constatat că în perioada 01.01.2005 – 23.02.2006 societatea S.R.L. nu a desfășurat activitate economică pentru care să fie scutită de impozit pe profit, aferentă zonei defavorizate, sau activități economice eligibile.

De asemenea, organele de control menționează că administratorul firmei,, în nota explicativă dată, precizează că din luna iunie 2005 societatea nu a desfășurat activitate economică.

Organele de control au constatat că din evidența contabilă pusă la dispoziție a rezultat că în perioada 01.01.2005 – 23.02.2006 societatea nu a avut angajați, aspect confirmat atât de administratorul firmei prin nota explicativă dată, cât și de Inspectoratul Teritorial de Muncă.

Prin actul atacat se menționează că prin Nota de constatare din data de 22.09.2005 Consiliul Concurenței precizează că societatea nu a respectat condițiile impuse de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, respectiv nu a menținut locurile de muncă și nu a desfășurat activitate economică.

De asemenea, organele de control au constatat că societatea nu a evidențiat extracontabil sumele de bani aferente fiecărei facilități, așa cum se prevede la art. 14 din H.G. nr. 728/2001, iar, în urma corespondenței purtate cu Agenția de Dezvoltare Regională Nord – Est, au constatat că S.C. S.R.L. nu a respectat prevederile art. 14 lit. a) din H.G. nr. 728/2001, în sensul că nu a depus raportările trimestriale obligatorii.

Prin actul administrativ contestat se menționează că societatea verificată nu a prezentat certificatul de investitor în zona defavorizată, administratorul firmei precizând în nota explicativă că nu l-a primit de la foștii asociați și administratori.

În baza constatărilor organelor de control din cadrul Gărzii Financiare Suceava și a constatărilor proprii, respectiv nementinerea de către societate a locurilor de muncă pe perioada existenței zonei defavorizate și încetarea activității într-o perioadă mai mică decât cea prevăzută de lege, s-a stabilit că **S.C S.R.L.** nu mai poate beneficia de facilitățile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, și că avea obligația să restituie sumele datorate bugetului de stat cu titlu de impozit pe profit aferent veniturilor ce au beneficiat de scutire la plata impozitului pe profit, aferente perioadei 01.12.1999 – 31.12.2004.

Pentru perioada decembrie 1999 – 30.06.2001 societatea a fost verificată din punct de vedere al impozitului pe profit prin procesul verbal nr. din 16.08.2001, prin care s-a stabilit un credit fiscal sub formă de scutire impozit pe profit, astfel:

-lei decembrie 1999;
-lei trim. I 2000;
-lei trim. II 2000;
-lei trim. III 2000;
-lei trim. IV 2000;
-lei trim. I 2001;
-lei trim. II 2001.

Pentru perioada 01.07.2001 – 31.12.2005 organele de control au calculat impozitul pe profit în baza documentelor puse la dispoziția controlului și a raportărilor existente la dosarul fiscal, astfel:

-lei trim. III 2001;
- ... lei trim. I 2003;
-lei trim. II 2003;
-lei trim. III 2003;
-lei trim. IV 2003;
- lei trim. I 2004;
-lei trim. II 2004;
- lei trim. III 2004;
-lei trim. IV 2004.

De asemenea, organele de control precizează că pentru anul 2002 societatea a fost plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderii, conform prevederilor O.G. nr. 24/2001, și nu de impozit pe profit, iar în anul 2005 a înregistrat pierdere.

În urma verificării efectuate s-a stabilit că societatea datorează bugetului de stat un impozit pe profit în sumă delei, aferent veniturilor realizate în zonă defavorizată în sumă delei.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar organele de control au calculat accesorii în sumă totală de lei, din carelei majorări șilei penalități de întârziere.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.12.1999 – 31.12.2005.

1. În ceea ce privește suma contestată delei, reprezentândlei impozit pe profit,lei majorări șilei penalități de întârziere aferente, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra legalității măsurii de recuperare a impozitului pe profit, reprezentând facilități acordate pentru perioada 01.12.1999 – 31.12.2005, constând în scutirea la plata impozitului pe profit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, în condițiile în care nu a fost respectată procedura prevăzută de lege privind recuperarea ajutorului de stat.

În fapt, în baza constatărilor Gărzii Financiare Suceava și a constatărilor proprii, organele de control au stabilit că societatea verificată nu poate beneficia de facilitățile prevăzute de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, pe motiv că nu a menținut locurile de muncă pe perioada zonei defavorizate și a încetat activitatea pe o perioadă mai scurtă decât dublul perioadei prevăzută de lege pentru a putea beneficia de aceste facilități.

Organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava au constatat că **în perioada 01.01.2005 – 23.02.2006 S.C. S.R.L.** nu a desfășurat activitate economică, respectiv activitate pentru care a fost scutită de impozit pe profit aferentă zonei defavorizate sau alte activități eligibile, și nu a avut angajați.

Așa după cum rezultă din actul de control atacat, **perioada 01.12.1999 – 30.06.2001** a făcut obiectul unei alte verificări, societatea fiind verificată din punct de vedere al impozitului pe profit în baza procesului verbal încheiat la data de 15.08.2001, înregistrat la Activitatea de Control Fiscal sub nr. din 16.08.2001, stabilindu-se creditul fiscal de care societatea

beneficiază societatea, sub forma scutirii de la plata impozitului pe profit pentru activitatea desfășurată în zona defavorizată, astfel:

-lei decembrie 1999;
-lei trim. I 2000;
-lei trim. II 2000;
-lei trim. III 2000;
-lei trim. IV 2000;
-lei trim. I 2001;
-lei trim. II 2001.

Pentru **perioada 01.07.2001 – 31.12.2005**, în urma verificărilor efectuate, organele de control au calculat impozitul pe profit în baza documentelor puse la dispoziția controlului și a raportărilor existente la dosarul fiscal, astfel:

-lei trim. III 2001;
-lei trim. I 2003;
-lei trim. II 2003;
-lei trim. III 2003;
-lei trim. IV 2003;
- lei trim. I 2004;
- lei trim. II 2004;
- lei trim. III 2004;
-lei trim. IV 2004.

Prin decizia de impunere contestată s-a stabilit că societatea avea **obligția restituirii la bugetul de stat a impozitului pe profit** pentru care a beneficiat de scutire în perioada **01.12.1999 – 31.12.2004**, organele de control emițând în acest sens Decizia de impunere nr.din 03.03.2006, prin care au stabilit în sarcina societății **S.R.L.** un impozit pe profit suplimentar delei, precum și accesoriile aferente, în sumă totală de lei, respectivlei majorări de întârziere șilei penalități.

De asemenea, s-a constatat că societatea verificată nu a respectat prevederile art. 14 lit. a și art. 15 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, în sensul că nu a depus raportările trimestriale obligatorii și nu a evidențiat extracontabil sumele de bani aferente fiecărei facilități.

Prin actul de control se precizează că societatea nu a prezentat certificatul de investitor în zonă defavorizată, administratorul firmei menționând în nota explicativă că nu l-a primit de la foștii asociați.

Organele de control menționează că prin Nota de constatare din 22.09.2005 Consiliul Concurenței a constatat că S.C. S.R.L. nu a respectat condițiile impuse de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, respectiv nu a menținut locurile de muncă și nu a desfășurat activitate economică.

În drept, în speță sunt incidente prevederile art. 194¹ și 194² din Ordonanța Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„Art. 194¹

Dispoziții privind stoparea ajutorului de stat

(1) Stoparea acordării ajutoarelor de stat se realizează, de drept, prin:

a) emiterea unei decizii a Consiliului Concurenței în acest sens;

b) emiterea unei decizii de către furnizorul ajutorului de stat ca urmare a exercitării activității de supraveghere, când constată incompatibilitatea între ajutoarele de stat acordate și dispozițiile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, precum și a actelor normative emise în aplicarea acesteia.

(2) Deciziile emise în condițiile alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic și datele de identificare a acestuia;

b) modalitatea de acordare a ajutorului de stat;

c) data la care se realizează stoparea.

Art. 194²

Dispoziții privind recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis

(1) Deciziile Consiliului Concurenței, precum și deciziile furnizorilor de ajutor de stat prin care se dispune recuperarea unui ajutor de stat ilegal sau interzis constituie titlu executoriu. Dispozițiile art. 137 alin. (7) - (9) se aplică în mod corespunzător.

(2) Recuperarea ajutoarelor de stat dispusă potrivit alin. (1) se realizează de către unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, respectiv de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, potrivit Codului de procedură fiscală, cu excepția Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, care va aplica propria procedură de recuperare.

(3) Pentru sumele reprezentând ajutoare de stat de recuperat se datorează dobândă de la data la care ajutorul de stat a fost pus la dispoziție beneficiarului și până la recuperarea sa.

(4) Nivelul dobânzii aferente sumelor de recuperat cu titlu de ajutor de stat ilegal sau interzis va fi stabilit anual prin hotărâre a Guvernului.

(5) Sumele recuperate reprezentând ajutoare de stat ilegale sau interzise se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz.”

Se reține că stoparea ajutorului de stat și recuperarea acestuia se realizează de drept prin emiterea unei decizii a Consiliului Concurenței în acest sens sau emiterea unei decizii de către furnizorul ajutorului de stat ca urmare a exercitării activității de supraveghere, când furnizorul de ajutor de stat constată incompatibilitatea între facilitățile acordate și legislația ajutorului de stat.

În temeiul art. 196 alin. 5 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost emise **Instrucțiunile de aplicare a prevederilor art. 194² "Dispoziții privind recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis" din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1870 din 6 decembrie 2005, care precizează:

„1. - Deciziile Consiliului Concurenței, precum și deciziile furnizorilor de ajutor de stat prin care se dispune recuperarea unui ajutor de stat ilegal sau interzis vor respecta dispozițiile art. 137 alin. (7) - (9) din Codul de procedură fiscală referitoare la titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite.

2. - Dispozitivul deciziilor prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis emise de Consiliul Concurenței, precum și de furnizorii de ajutor de stat trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea operatorului economic;**
- b) codul unic de înregistrare;**
- c) domiciliul fiscal;**
- d) data la care ajutorul de stat ilegal sau interzis a fost pus la dispoziție beneficiarului;**
- e) data până la care s-a calculat dobânda de recuperare;**
- f) cuantumul ajutorului de stat, precum și al dobânzii ce trebuie recuperate;**

g) rata dobânzii utilizată pentru determinarea cuantumului dobânzii de recuperat;

h) temeiul legal în baza căruia s-a dispus recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis, precum și a dobânzilor aferente;

i) organul la care se depune contestația și termenul de depunere a acesteia;

j) semnătura și ștampila organului care a emis decizia prin care se dispune recuperarea.

3. - (1) Sumele recuperate reprezentând ajutoare de stat ilegale sau interzise, care se fac venit la bugetul de stat, se vor vira în contul 22.01.24 "Venituri din ajutoare de stat recuperate", iar cele care se fac venit la bugetele locale se vor vira în contul 22.02.24 "Venituri din ajutoare de stat recuperate".

(2) Deciziile emise de furnizorii ajutorului de stat prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis vor fi semnate de către conducătorul instituției publice centrale sau locale, după caz.

4. - (1) Deciziile prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis emise de Consiliul Concurenței sau de furnizorii ajutorului de stat, cu excepția Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și autorităților publice locale, vor fi transmise, în original, ministrului finanțelor publice, care le repartizează direcției cu atribuții în domeniul ajutorului de stat.

(2) Consiliul Concurenței sau furnizorii ajutorului de stat vor transmite deciziile potrivit alin. (1), însoțite de dovada comunicării acestora către beneficiarii ajutorului de stat.

5. - Direcția cu atribuții în domeniul ajutorului de stat din cadrul Ministerului Finanțelor Publice va comunica deciziile prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis organului fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal beneficiarul ajutorului de stat, care va proceda la executarea acestora.

Din textele citate mai sus se reține că pentru stoparea și recuperarea unui ajutor de stat ilegal sau interzis există o procedură specifică.

La art. 38, alin. 1 și alin. 5, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează că:

„(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.[...]

(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește recuperarea ajutorului ilegal și a ajutorului interzis, la **art. 24 și 25 din Legea nr. 143/1999** privind ajutorul de stat, republicată, se prevăd următoarele:

„Recuperarea, rambursarea sau suspendarea ajutorului ilegal

Art. 24

(1) Consiliul Concurenței va solicita curții de apel în a cărei circumscripție teritorială se află sediul principal al furnizorului sau al beneficiarului de ajutor de stat anularea actului administrativ prin care s-a acordat ajutorul ilegal și, pe cale de consecință, recuperarea, rambursarea sau suspendarea plății oricărui ajutor ilegal.

(2) Curtea de apel poate dispune, prin ordonanță președințială, suspendarea acordării ajutorului ilegal prevăzut de actul administrativ. Ordonanța poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că un ajutor de stat a fost instituit printr-un act normativ cu putere de lege, cu încălcarea prevederilor art. 14 și 15, sesizează autoritatea emitentă.

(4) Consiliul Concurenței informează concomitent furnizorul și beneficiarul de ajutor de stat cu privire la sesizarea transmisă autorității emitente.

(5) În termen de 10 zile de la data primirii sesizării prevăzute la alin. (3), autoritatea emitentă este obligată să ia o decizie cu privire la suspendarea actului normativ prin care s-a acordat ajutorul de stat.

(6) În termen de 30 de zile de la data primirii sesizării prevăzute la alin. (3), furnizorul și inițiatorul sunt obligați să notifice Consiliului Concurenței în conformitate cu prevederile art. 14 și 15. Autoritatea emitentă, ținând cont de decizia Consiliului Concurenței, va lua o decizie cu privire la modificarea actului normativ prin care s-a acordat ajutorul de stat, respectiv cu privire la recuperarea sau rambursarea ajutoarelor de stat deja acordate.

Recuperarea sau rambursarea ajutorului de stat interzis

Art. 25

(1) În cazul în care Consiliul Concurenței emite o decizie de interzicere, ajutorul de stat interzis nu poate face obiectul de reglementare al vreunui act administrativ.

(2) Dacă, după emiterea unei decizii de interzicere, ajutorul de stat interzis este totuși acordat în temeiul unui act administrativ, Consiliul Concurenței va cere curții de apel în a cărei circumscripție teritorială se află sediul principal al furnizorului sau al beneficiarului de ajutor anularea actului administrativ prin care s-a acordat acesta și, pe cale de consecință, să dispună recuperarea ajutorului de către furnizor sau rambursarea acestuia de către beneficiar.

(3) Consiliul Concurenței va solicita curții de apel să dispună recuperarea sau rambursarea ajutorului de stat prevăzut de un act administrativ și în cazul în care nu au fost respectate condițiile sau obligațiile prevăzute în decizia de autorizare.

(4) Dacă, după emiterea unei decizii de interzicere, ajutorul de stat interzis este totuși acordat în temeiul unui act normativ cu putere de lege, Consiliul Concurenței va sesiza autoritatea emitentă, care, în termen de 30 de zile, va lua o decizie cu privire la modificarea actului normativ prin care s-a acordat ajutorul de stat, respectiv cu privire la recuperarea sau rambursarea ajutoarelor de stat deja acordate, ținând cont de decizia Consiliului Concurenței.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că în cazul recuperării unui ajutor de stat ilegal sau interzis se procedează în conformitate cu prevederile **art. 194¹ și 194² din Ordonanța Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv emiterea dispoziției de stopare a ajutorului de stat și a deciziei de recuperare a ajutorului de stat emise de către Consiliul Concurenței sau de către furnizorul ajutorului de stat, după caz.

În ceea ce privește situațiile în care organele de control emit decizii de impunere, sunt aplicabile prevederile **art.107 alin.2 din OG nr.92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.”

Se reține că în cazul în care în urma inspecției fiscale se modifică baza de impunere se procedează la emiterea deciziei de impunere, conform prevederilor **art.107 alin.2 din OG nr.92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Noțiunile de ajutor ilegal și interzis sunt definite la **art. 4 și 5** din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, unde se precizează:

„Definirea ajutorului ilegal

Art. 4

În sensul prezentei legi, ajutorul ilegal este un ajutor de stat, altul decât unul existent sau exceptat de la obligația notificării conform prezentei legi, acordat fără a fi fost autorizat de Consiliul Concurenței sau acordat după ce a fost notificat, dar înainte de emiterea unei decizii de către Consiliul Concurenței în termen legal.

Definirea ajutorului interzis

Art. 5

În sensul prezentei legi, ajutorul interzis este ajutorul de stat pentru care Consiliul Concurenței a emis o decizie de interdicere, dar a fost totuși acordat.”

Se reține că în cazul **stopării și recuperării unui ajutor de stat ilegal sau interzis** există o procedură specifică, iar în cazul stabilirii unei diferențe de impozit ca urmare a modificării bazei de impunere se procedează la emiterea deciziei de impunere.

Organele de control au stabilit că societatea are obligația restituirii la bugetul de stat a impozitului pe profit pentru care a beneficiat de scutire în perioada 01.12.1999 – 31.12.2004, emitând în acest sens Decizia de impunere nr.din 03.03.2006, prin care au stabilit că **S.C. S.R.L.** datorează bugetului de stat un impozit pe profit suplimentar delei.

În speță, se pune problema recuperării ajutorului de stat, acordat sub forma facilităților fiscale privind scutirea de la plata impozitului pe profit aferent activității din zona defavorizată.

În ceea ce privește facilitatea fiscală de scutire de la plata impozitului pe profit pentru perioada 01.12.1999 – 30.06.2002 sunt aplicabile prevederile **art. 6 din Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 24 / 1998** privind regimul zonelor defavorizate, republicată, unde se precizează:

„Art. 6

(1) Societățile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, precum și întreprinzătorii particulari sau asociațiile familiale, autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, care își au sediul și își desfășoară activitatea în zona

defavorizată, beneficiază pentru investițiile nou-create de următoarele facilități:[...]

c) scutirea de la plata impozitului pe profit pe durata de existență a zonei defavorizate”.

Pentru perioada 01.07.2002 - 31.12.2003 sunt aplicabile prevederile art. 35 alin. 3 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, care precizează:

„ART 35

(3) În cazul persoanelor juridice care au obținut înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, se va aplica în continuare scutirea de la plata impozitului pe profit pe toată durata de existență a zonei defavorizate.”

În anul 2004, sunt aplicabile prevederile art. 38 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

„ART. 38

(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate”

și ale art. 1 alin 5 din același act normativ, care stipulează:

„(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare.”

Prin urmare, persoanele juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profitul aferent investițiilor noi, pentru activitățile desfășurate în zona defavorizată.

De asemenea, se reține că facilitățile fiscale **se acordă și cu respectarea prevederilor legale aplicabile ajutorului de stat.**

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, privind aplicarea art. 38 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

„101. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2002 de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei

rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investițiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfășurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forță de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.”

În ceea ce privește procedura de acordare a facilităților sunt aplicabile prevederile art. 4, 11 și 17 din Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728 din 26 iulie 2001, unde se precizează:

„CAP. 3

Procedura de acordare a facilităților

Art. 4

(1) Facilitățile prevăzute de lege se acordă în baza certificatului de investitor în zonă defavorizată, care se eliberează la cererea agentului economic de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul principal al agentului economic.

Art. 11

Scutirea de la plata impozitului pe profit, prevăzută la art. 6 lit. c) din ordonanță, se acordă în baza certificatului de investitor în zonă defavorizată, eliberat de agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul principal al agenților economici.

Art. 17

Agenția pentru dezvoltare regională va retrage certificatul de investitor în zonă defavorizată, cu avizul consiliului pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială intră zona defavorizată, și va solicita organelor abilitate prin lege recuperarea contravalorii facilităților atunci când beneficiarul acestora se află în una dintre următoarele situații:

a) nu mai îndeplinește condițiile în baza cărora a obținut certificatul de investitor în zonă defavorizată;

b) nu îndeplinește obligațiile prevăzute la art. 14 în termen de 30 de zile de la prima solicitare a agenției pentru dezvoltare regională care a eliberat certificatul de investitor;

c) nu prezintă la verificarea făcută de către reprezentanții agenției pentru dezvoltare regională sau ai Ministerului Dezvoltării și Prognozei, la sediul din zona defavorizată, documentele financiar-contabile și contractele de muncă ale angajaților.”

Din textul de lege mai sus citat se reține că scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă în baza certificatului de investitor în zonă defavorizată, iar în situația în care societatea nu mai îndeplinește condițiile în baza cărora a obținut certificatul, precum și obligațiile prevăzute mai sus, Agenția pentru dezvoltare regională va retrage certificatul de investitor în zonă defavorizată, cu avizul consiliului pentru dezvoltare regională, și **va solicita** organelor abilitate **recuperarea** facilităților acordate.

Din actul de control se reține că societatea verificată nu a putut prezenta organelor de control certificatul de investitor în zona defavorizată, administratorul firmei menționând în nota explicativă că nu l-a primit de la foștii asociați.

Prin adresa nr. din 07.02.2006, depusă în xerocopie la dosarul cauzei, Agenția pentru Dezvoltare Regională Nord – Est Piatra – Neamț precizează că la data de 01.02.2006 societatea **S.R.L. „era posesoarea certificatului de investitor în zona defavorizată nr. 53/20.12.1999, beneficiind de facilitățile acordate de O.U.G. nr. 24/1998” și că „pentru ultima perioadă societatea nu a mai transmis raportarea către ADR Nord – Est în conformitate cu prevederile legislative”.**

De asemenea, prin această adresă Agenția pentru Dezvoltare Regională Nord – Est precizează că va „înainta spre avizare către Consiliul pentru Dezvoltare Regională Nord – Est propunerea de retragere a certificatului de investitor în zona defavorizată Bucovina, împreună cu facilitățile acordate”, conform prevederilor din H.G. nr. 728 din 26.07.2001.

Se reține că la data de 01.02.2006 societatea **S.R.L.** deținea certificat de investitor în zonă defavorizată și întrucât nu au fost respectate condițiile de acordare a acestuia Agenția pentru Dezvoltare Regională Nord – Est va înainta spre avizare către Consiliul pentru Dezvoltare Regională Nord – Est propunerea de retragere a certificatului de investitor în zona defavorizată Bucovina, împreună cu facilitățile acordate.

Având în vedere cele menționate mai sus și faptul că organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile legale incidente speței pe perioada supusă verificării, urmează **să se desființeze Decizia de impunere nr.din 03.03.2006 emisă pe numele contestatoarei de către Activitatea**

de Control Fiscal Suceava, pentru suma delei reprezentând impozit pe profit, urmând ca organele fiscale, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reverificarea impozitului pe profit, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Pe cale de consecință și având în vedere principiul de drept **"accessorium sequitur principale"** (accesoriul urmează principalul), **se va desființa Decizia de impunere nr.din 03.03.2006** întocmită de organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava **și pentru accesoriile aferente, în sumă totală de lei**, reprezentândlei majorări șilei penalități de întârziere aferente, aferente impozitului pe profit contestat.

În drept, se face aplicarea prevederilor art 186 (3) **„Soluții asupra contestației”** din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

„ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

2. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării Deciziei de impunere nr.din 03.03.2006, facem mențiunea că potrivit prevederilor art. 185 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată la data de 26.09.2005, **“Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.”**

Alin. (2) al art. 185 din actul normativ menționat mai sus precizează:

“Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”

Deoarece contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.din 03.03.2006 a fost soluționată prin prezenta decizie, cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal menționat rămâne fără obiect.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale citate, urmează a se **respinge** cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal menționat mai sus, ca fiind **fără obiect**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. art.107 alin.2, 194¹ și 194² din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Instrucțiunile de aplicare a prevederilor art. 194² "Dispoziții privind recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis" din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1870 din 6 decembrie 2005, art. 35 alin. 3 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, art. 38, alin. 1 și alin. 5, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 6 din Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 24 / 1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, art. 4, 11 și 17 din Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728 din 26 iulie 2001, art. 4, 5, 24 și 25 din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, și pct. 12.7 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, coroborate cu art. 186 din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

D E C I D E:

- Desființarea Deciziei de impunere nr.din 03.03.2006
emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei,
reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,

în vederea reanalizării cauzei strict pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare, conform celor reținute în cuprinsul prezentei decizii și a prevederilor legale aplicabile în speță.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

- Respingerea cererii privind suspendarea executării actelor administrative fiscale menționate mai sus, ca fiind fără obiect.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.